

de regler, der gælder for skatteåret 1962-63. Den foreslåede bundne opsparing vil omfatte omkring 1,2 mill. skatteydere.

Efter forslaget skal der ikke svares bunden opsparing af forsørgere med skala-indkomster under 8.000 kr. og af ikke-forsørgere med skala-indkomster under 10.000 kr. Dette hænger sammen med, at de foreslåede skattelettelser for disse skatteydere er særligt små. Den bundne opsparing skal mindst andrage 100 kr. og højst 2.000 kr., og opsparingsbeløbene skal afrundes nedad til nærmeste med 100 delelige hele kronebeløb.

Virkningerne af skalaerne i forslagets § 2 er belyst i følgende oversigter, der viser en række eksempler på bunden opsparing for forsørgere, der ikke har ret til hustrufradrag, og for ikke-forsørgere med skattepligtige indkomster af forskellig størrelse. Til sammenligning er anført de skattelettelser, der bliver tale om efter forslaget til udskrivningslov, for skatteydere, hvis skattepligtige indkomster for skatteåret 1963-64 ikke er højere end for skatteåret 1962-63. I disse tilfælde påvirkes skatteenedsættelserne ikke af den foreslåede beskæring af merindtægtsfradraget.

Skattepligtig indkomst	Forsørgere Skatteenedsættelse	Bunden opsparing
7.000	156	—
8.000	186	100
10.000	378	200
15.000	528	400
20.000	1.298	1.200
25.000	2.278	2.000
30.000	2.128	2.000
50.000	328	2.000
100.000	÷ 172	2.000
105.000	28	2.000

Skattepligtig indkomst	Ikke-forsørgere Skatteenedsættelse	Bunden opsparing
5.000	70	—
8.000	70	—

Skattepligtig indkomst	Ikke-forsørgere Skatteenedsættelse	Bunden opsparing
10.000	130	100
14.000	250	200
18.000	610	500
22.000	1.690	1.500
25.000	1.900	2.000
30.000	1.800	2.000
50.000	—	2.000
100.000	—	2.000

Den bundne opsparing foreslås opdelt på to terminer, således at første rate forfalder til betaling den 1. oktober 1963 med betalingsfrist til den 3. november 1963, medens anden rate forfalder den 1. februar 1964 med betalingsfrist til den 3. marts 1964. Den bundne opsparing skal ligesom statskatten opkræves af kommunerne.

For indbetalte opsparingsbeløb gives der foreløbige kvitteringer, som senere ombyttes med opsparingsbeviser.

Hverken foreløbige kvitteringer eller opsparingsbeviser kan pantsættes, sælges eller på anden måde omsættes. Dog foreslås opsparingsbeløbene frigivet i tilfælde af den opsparingspligtiges død eller konkurs.

Opsparingsbeviserne foreslås indløst ved udtrækning over en femårig periode, første gang pr. 1. januar 1966 og sidste gang pr. 1. januar 1970. Ved indløsningen gives der rentetillæg efter reglerne i forslagets § 11, stk. 2. De foreslåede rentetillæg svarer til en forrentning af de pålignede opsparingsbeløb fra den 1. januar 1964 med ca. 4¾ pct. p. a., med tillæg af rentes rente. En opsparingspligtig kan, hvis han ønsker det, udsætte indløsning af et udtrukket opsparingsbevis og derved opnå samme rentetillæg, som hvis udtrækningen fandt sted senere. Ved bedømmelsen af forrentningen må det tages i betragtning, at rentetillæggene efter forslaget ikke skal indkomstbeskattes, og at indbetalte opsparingsbeløb med rentetillæg foreslås fritaget for formuebeskatning.